

Carme Bosch, ESPECIALISTA EN ETNOBOTÀNICA

“Al bosc s’hi ha d’anar en silenci, a mirar i olorar”

per Gabriel Fernández - 02/10/2013

Coneixent l’entorn natural ens coneixem nosaltres. 56 anys, casada i mare de dos fills. Demà (20 h) presenta a la Biblioteca Nacional el llibre ‘Guia del recol·lector’. Un compendi de les propietats de les plantes i els bolets.

Sembla que hi hagi més ‘urbanites’ preocupats per la natura oi?

Sembla que que sí. Érem una societat rural i artesana no fa pas massa temps però una generació va deixar de ser-ho i de transmetre-ho. Ara sembla que hi hagi més gent jove que té curiositat i sent la necessitat de connectar amb la natura.

Té la seva rellevància, perquè estic segur que hi ha moltes criatures que pensen que les pomes i els Donuts vénen del mateix arbre.

Suposo que pot passar això, però tot depèn dels pares i de la relació que vulguin que tinguin els seus fills amb la natura. Hi ha moltes famílies que estan tancades a casa i els fills no són conscients de la natura ni tampoc del pas de les estacions.

Vostè menjarà molta verdura.

Menjo de tot, no sóc només vegetariana. [Riu].

I per què molts nens, i no tan nens, diuen que està dolenta?

És totalment educacional. Si de petit t’acostumen a menjar-ne no hi ha problema. Però si te la volen introduir amb 9 o 10 anys és possible que la trobis molt estranya.

I vostè per què ha sortit tan silvestre?

Sóc de Cassà de la Selva, un poble petit, i des de sempre he tingut aquest contacte amb la natura. He jugat envoltada d’herbes i flors i he collit mokes i gavarrons quan era petita.

Com analitza vostè el ‘boom’ de collir bolets que hi ha a tot Catalunya?

Els catalans som de collir bolets i està molt bé. El cert és que durant segles hem estat recol·lectors, s’ha perdut, i això és l’únic que ha quedat. És una manera d’estar al bosc, i a més els bolets són molt bons. És del poc que queda de l’home primitiu.

Però què en pensa de la massificació que s’està produint en alguns llocs.

És complex. Jo no ho prohibiria, simplement insistiria que la gent respectés l’entorn. Sobretot que no destrossessin els bolets que són dolents i no es poden collir. Al bosc s’hi ha d’anar en silenci. A mirar, a olorar i a vigilar de no fer mal l’ecosistema.

A la Vall d’Aran es veu que volen fer pagar.

Potser és una solució, tot i que se’m fa difícil opinar. Això ho ha de resoldre la gent del territori. Pensa que els bolets són un recurs molt important per atraure visitants a restaurants i hotels.

El que està cada dia més complicat és mantenir en secret aquells racons on s’anava tota la vida i que eren plens de bolets.

Això s’ha acabat. Jo ja no he pogut fer el que feia el meu avi, que en 30 minuts omplia el cistell perquè anava a un lloc que només coneixia ell.

Escolti’m, i els bolets són un recurs etern o s’ha de vigilar de no agafar-ne més del compte.

En principi no hi ha d’haver problema. Si es fa bé, l’any següent els bolets tornen a sortir.

Publicat a: Diari d'Andorra

Font del document:

http://www.diariandorra.ad/index.php?option=com_k2&view=item&id=28162&Itemid=542